

5

...färstefull mor.
...den, i landet
...samt ude af dem!
...nu i landet
...13. ...
...12. ...
...11. ...
...10. ...
...9. ...
...8. ...
...7. ...
...6. ...
...5. ...
...4. ...
...3. ...
...2. ...
...1. ...

stepp seglande Uti trallerallalej, uti hassens sej,
Med tre matroserna uppd.
2. Ack, hören ni, min godaste moder, Får jag
nu en af dem! Får jag den med de swartbruna
lockarna; Uti trallerallalej, uti hassens sej, Får jag
den till aldrakårasten min.
3. Ack nej, ack nej, min dotter, Allsingen utaf
dem. Låt de trenne matroserna bortresa; Uti tral-
lerallalej, uti hassens sej, Du blir ensammen hem-
ma hos mig.
4. Ack, hören ni min godaste moder, Får jag
nu då min arfwedel! Tolf tusende dukater uti lif-
wet, Uti trallerallalej, Uti hassens sej, Det är min
arfwedel.
5. Ack nej, ack nej, min dotter, Du får alls-
ingen arfwedel: Ty den hafwer din fader bort-
rumlat, Uti trallerallalej, uti hassens sej, Uppå kort-
och på tårningespel.
6. Så wet då min godaste moder, Att får jag
icke min arfwedel, Si då packar jag tillhopa mina
kläder, Uti trallerallalej, uti hassens sej, Och så re-
ser jag med kårasten bort.

Thra mycket wackra
W i s o r ;
Den Första:
I min ungdom det roat mig att sjunga oc.
Den Andra:
Den fromma fru Signild på sotsången låg oc.
Den Tredje:
Enslingen på Johannesfåret.
Till Fårstens hemland jag långtar igen oc.
Den Fjerde:
Jungfrun hon gångar sig åt högaste berg oc.
No 84.
Refmar.
Trykt hos Ströhm & Söner i Berlin. 1844.
Pris 3 Riksd.

10. Jag går här bland stormande ilar, Och mitt hjerta är utan all tröst, ;. Mig påminner hvar gång jag fick hvila Så lugnt och så nödt wid ditt bröst. ;.
 7. Kan väl hända den dagen kan komma Att din ungdom har rasat förbi, ;. Och ditt hjerta med smärta skall ångra, Att du varit så fälsk emot mig. ;.
 8. Linden grön gick jag ut att beskåda, För att lugna mitt hjerta och sinn'; ;. Men en tanke inföll mig så svåra, Att förtroflan beröfve mitt sinn'. ;.
 9. Ingen fins som mig mera känner, Ty för alla en fröling jag är; ;. Mina ungdomsbekanta och vänner Äro borta, de äro ej här. ;.
 6. Jag går här bland stormande ilar, Och mitt hjerta är utan all tröst, ;. Mig påminner hvar gång jag fick hvila Så lugnt och så nödt wid ditt bröst. ;.
 5. Redan hafver du mig öfvergifvet, Redan du mig för alltid bortglömt. ;. Ingen wän dig dock werlden kan gifwa, Som dig nänsin kan älska så dmt. ;.
 3. Nu den blomstrande tid är framfluten Liksom watten i forssande ström, ;. Mina år och mina ungdoms dagar Hafwa flytt som en tanke, en dröm. ;.
 2. Aldrig komma de nöjsamma dagar, Som i njen framflutit för mig. ;. Då en wän jag med oro skall sakna Och med ångslan framleswa min tid. ;.
 1. För den blomstrande ungdom förkunna, Hur de werldsliga njen förgå. ;.

Den Första:

1. min ungdom det roar mig sjunga, Fastän sorgen till hjertat mig går, ;. För den blomstrande ungdom förkunna, Hur de werldsliga njen förgå. ;.
 2. Aldrig komma de nöjsamma dagar, Som i njen framflutit för mig. ;. Då en wän jag med oro skall sakna Och med ångslan framleswa min tid. ;.
 3. Nu den blomstrande tid är framfluten Liksom watten i forssande ström, ;. Mina år och mina ungdoms dagar Hafwa flytt som en tanke, en dröm. ;.
 4. En ros hade jag väl planterat, Hvilken inwid mitt hjerta skall bo, ;. Men en gång och se'n aldrig mera Den inför min ögon fick gro. ;.
 5. Redan hafver du mig öfvergifvet, Redan du mig för alltid bortglömt. ;. Ingen wän dig dock werlden kan gifwa, Som dig nänsin kan älska så dmt. ;.
 6. Jag går här bland stormande ilar, Och mitt hjerta är utan all tröst, ;. Mig påminner hvar gång jag fick hvila Så lugnt och så nödt wid ditt bröst. ;.
 7. Kan väl hända den dagen kan komma Att din ungdom har rasat förbi, ;. Och ditt hjerta med smärta skall ångra, Att du varit så fälsk emot mig. ;.
 8. Linden grön gick jag ut att beskåda, För att lugna mitt hjerta och sinn'; ;. Men en tanke inföll mig så svåra, Att förtroflan beröfve mitt sinn'. ;.
 9. Ingen fins som mig mera känner, Ty för alla en fröling jag är; ;. Mina ungdomsbekanta och vänner Äro borta, de äro ej här. ;.

9. De susande windarna hwiffa en gång Kring grafwen, der enslingen hwilar, Och asparna sjunga sin sorgliga sång Till samman med darrande pilar — Och wägen som kommer från sydliga haf, Skall sätta en blomma på grönskande graf, Om andra och henne förglömma.
 10. Du lugna, du trygga, du saliga tjäll, O låge jag snart i ditt sköte! Du sjunkande sol i den flammande qväll O ilade jag till ditt möte! Du lifsens och kärlekens ewiga wär, O slåta nu snart i mitt grånande hår Din frans af odödlighetsblommor!
 Den Fjerde:
 Jungfrun hon gångar sig åt högaste berg, Till att skåda de gyllene haf, Då fick hon se ett
 7. Och synen förswann, — och med nylistwadt mod Jag uppstod från grafwen i natten — Och månan så klar ibland skyarna stod Och log öfwer speglande watten. — Naturen instående med kånslornas ljud, Som stego med stormande hymner till Gud, Att bedja om frid och om styrka.
 8. Så tar jag min staf och med lugnare bröst Jag wandrar som förr öfwer heden, Der gulnade löf i den dimmiga höst Sig sprida så dyfvert kring leden. — Hwad gör det väl mig, — om med grönskande blad En gång i det ewiga Bethlehems stad, Mitt lifstråd står blommande åter! —
 9. De susande windarna hwiffa en gång Kring grafwen, der enslingen hwilar, Och asparna sjunga sin sorgliga sång Till samman med darrande pilar — Och wägen som kommer från sydliga haf, Skall sätta en blomma på grönskande graf, Om andra och henne förglömma.
 10. Du lugna, du trygga, du saliga tjäll, O låge jag snart i ditt sköte! Du sjunkande sol i den flammande qväll O ilade jag till ditt möte! Du lifsens och kärlekens ewiga wär, O slåta nu snart i mitt grånande hår Din frans af odödlighetsblommor!

Den Fjerde:

Jungfrun hon gångar sig åt högaste berg, Till att skåda de gyllene haf, Då fick hon se ett